

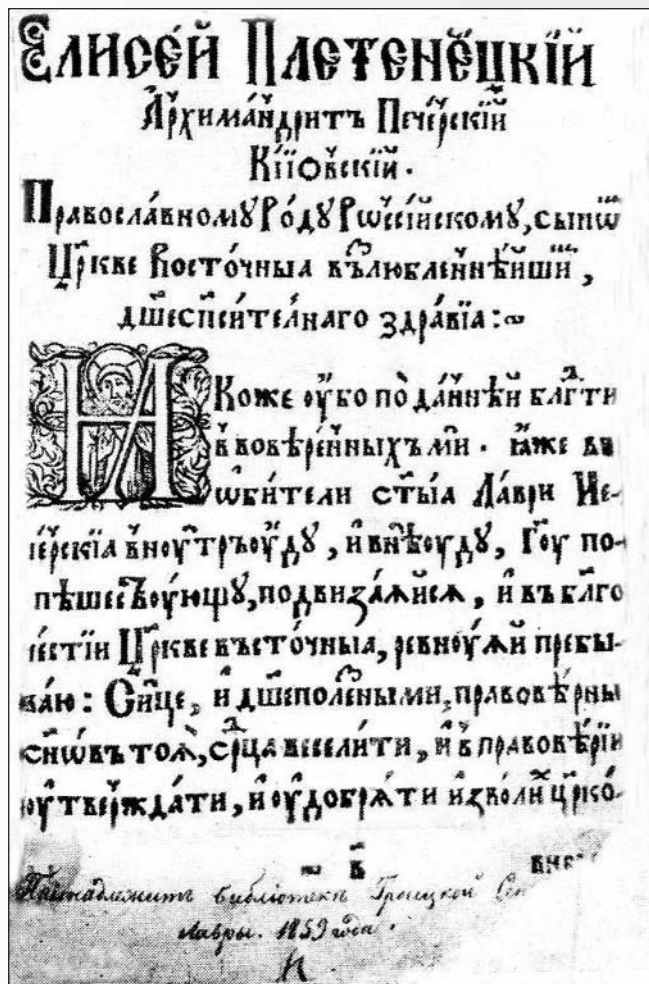

Інституту слов'янознавства РАН,
м. Москва

Институту слов'янознавства РАН,
м. Москва

Далі йшла ще одна, більша передмова Захарії Копистенського, яка починалася словами: “Є, правокрѣпный Христїинне, ѿ вѣка възлюбленый Читателю. Ѡ народнїихъ мѣстѣ въ Рѣсїѣнъ Кѣтѣвїихъ, свѣдѣнїѣ Ѡ Аврѣи Печѣрїї Кѣтѣвїї. кагдѣтѣ Бжїтїю, тїшнїемъ же ѿ попечѣнїемъ Преподобнїихъ въ ѡцѣхъ Кѣрѣ Елїемъ Плеченїецкого Печѣрського Кѣтѣвского Архїмандрїта, прѣходїтъ напечатанїя Книгѣ мѣвнїи Оролоїѣнъ, ѡже казѣбїгдѣ Словенїянъ Часословъ”.

**Передмова до “Часословця”
(Київ, 1616-1617 рр.)**

**“Візерунок чеснот” Єлисея Плетенецького
(Київ, 1618 р.).**

Тут йшлося про зміст книги і користування нею, проводилися різні історичні паралелі.

До наших днів дійшло лише чотири примірники цього рідкісного видання, в якому вміщено декілька оригінальних творів українських авторів, зокрема й названі передмови. Три з них зберігаються у Москві, один у Санкт-Петербурзі. У одному з них не збереглося титульної сторінки, де, очевидно, було вказано рік виходу в світ.

Услід за “Часословцем” лаврська типографія випустила незначним накладом панегірик *Олександра Митури* “Възбужденіє цнотъ Превлѣннаго въ кѣзѣ Его Милости, Гдѣши Бѣа Свѣта Плетенищаго,

Архімандрита Квяжского, Монастыря Печерского... Архангело Б Сгой Великой Лавры
Киевопечерской. Рокъ днѣ” (“Візерунок чеснот превелебного у Бозі
милостивого пана отця Єлисея Плетенецького, архімандри-
та кийвського монастиря Печерського”), присвячений
засновнику кийвського книгодрукування. Цей перший
збірник віршованих творів, що вийшов у Києві, є цінною
пам’яткою староукраїнської поезії. Єдиний його примір-
ник є в Російській державній бібліотеці в Москві. В одній із
його частин “Фундоване друкарнѣ” (“Фундування друкарні”)
натрапляємо на такі рядки, які прославляють Єлисея
Плетенецького:

[illegible]

Свого часу ми зафіксували близько сорока примірників київського друкованого “Анфологіона” 1619 року, які зберігаються в різних країнах. Наприклад, у Варшаві зберігається один його примірник, у Києві — чотири, Костромі — один, Санкт-Петербурзі — дванадцять, Саратові — один, Харкові — два, Чернігові — один (детальніше див. **Лабытцев Ю.А.** Славянская кирилловская печатная книжность XV-первой четверти XVII в.—М., 1982.—с. 37). Проте, як виявили наші подальші пошуки, цю географію можна значно розширити. Наприклад, під час експедиційних розслідувань 2002 р. в Польщі нам поталанило виявити декілька фрагментів “Анфологіона” 1619 року на древній Перемишльській землі, з давніх-давен населеній українцями.

Титульний лист "Анфологіона" (Київ, 1619 р.)

Іоан Златоуст. "Бесѣди на 14 Посланы апостола Павла" (Київ, 1623 р.)

Захарія Копистенський. "Казання на погребѣ Елисея Плетенецького" (Київ, 1625).

Максим Грек. "Слово на Латинів" (Київ, 1620 р.)

